

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2013/2158(INI)

28.11.2013

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej:
zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na
2014 r.
(2013/2158(INI))

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Sprawozdawca: Sergio Gutiérrez Prieto

PR_INI

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO3

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej:
zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r.

(2013/2158(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 145, 148, 152 oraz art. 153 ust. 5 TFUE,
- uwzględniając art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2013 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2014 r.” (COM(2013)0800) oraz załączony do niego projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na 2013 r.¹,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 października 2013 r. zatytułowany „Wzmocnienie społecznego wymiaru unii gospodarczej i walutowej” (COM(2013)0690),
- uwzględniając pytanie ustne O-000120/2013 skierowane do Komisji oraz powiązaną rezolucję z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „Wzmocnienie społecznego wymiaru unii gospodarczej i walutowej (UGW)”²,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 8 września 2010 r. w sprawie „wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii »Europa 2020« – część druga”³,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając pytanie ustne O-000120/2012 skierowane do Komisji oraz powiązaną rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie komunikatu „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu”⁴,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2010 r. zatytułowany „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia: europejski wkład w pełne zatrudnienie”

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0447.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0515.

³ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 116.

⁴ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 81.

(COM(2010)0682) oraz swoją rezolucję z dnia 26 października 2011 r. w tej samej sprawie¹,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. zatytułowany „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758) oraz swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w tej samej sprawie²,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Inicjatywa »Szanse dla młodzieży«” (COM(2011)0933),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie paktu na rzecz inwestycji społecznych – reakcja na kryzys³,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. zatytułowany „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020” (COM(2013)0083),
 - uwzględniając pytanie ustne O-000057/2013 skierowane do Komisji oraz powiązaną rezolucję z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020”⁴,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0000/2013),
- A. mając na uwadze, że recesja w strefie euro, w wymiarze liczbowym, dobiegła końca w drugim kwartale 2013 r., przy czym roczny wzrost gospodarczy w strefie euro pozostanie w tym roku ujemny, a bezrobocie i nierówność są na rekordowo wysokim poziomie; mając na uwadze, że wzrost gospodarczy musi ulegać dalszej poprawie, aby powrót do formy mógł być uznany za długotrwały i aby można było osiągnąć tempo wzrostu umożliwiające UE stawienie czoła wyzwaniom społeczno-ekonomicznym;
- B. mając na uwadze, że poziom bezrobocia w UE osiągnął alarmujący poziom 26,6 mln osób⁵, a bezrobocie długotrwałe wzrosło w większości państw członkowskich i w odniesieniu do całej UE osiągnęło najwyższy poziom w historii; mając na uwadze, że spadek zatrudnienia jest bardziej widoczny w tych państwach, które prowadzą konsolidację budżetową na większą skalę;
- C. mając na uwadze, że bezrobocie młodzieży osiągnęło niespotykany dotąd poziom i średnia dla całej UE wynosi 23%, a w niektórych państwach członkowskich bezrobocie wśród młodzieży i w wieku od 16 do 25 lat wynosi ponad 50%; mając na uwadze, że sytuacja na rynku pracy jest szczególnie trudna dla osób młodych, które często, niezależnie od ich poziomu wykształcenia, pozostają bez pracy lub którym oferuje się

¹ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 87.

² Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 57.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0419.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0266.

⁵ *Sytuacja społeczna i zatrudnienie w UE: przegląd kwartalny*, październik 2013 r.

umowy niegwarantujące pewności zatrudnienia oraz nieodpłatne staże;

- D. mając na uwadze rosnące bezrobocie długotrwałe skutkujące bezrobociem strukturalnym; mając na uwadze dalszy wzrost segmentacji rynków pracy, spadek średnich dochodów gospodarstw domowych w wielu państwach członkowskich, a także wskaźniki sygnalizujące tendencję polegającą na zwiększaniu się i pogłębianiu poziomu ubóstwa oraz wykluczenia społecznego, w tym ubóstwa pracujących;
- E. mając na uwadze, że wysoki – a w niektórych przypadkach rosnący – klin podatkowy, szczególnie w odniesieniu do osób o niskich zarobkach oraz osób będących drugim żywicielem rodziny, stanowi problem w znacznej liczbie państw członkowskich i powoduje wzrost nierówności; mając na uwadze, że Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) wskazał ostatnio, że istnieje możliwość lepszego i bardziej progresywnego nakładania podatków w celu lepszego uzasadnienia działań konsolidacyjnych, przy jednoczesnym podejmowaniu większej liczby działań mających na celu promowanie wzrostu i osiąganie przy tym dodatkowych przychodów; mając na uwadze, że istnieje potrzeba przesunięcia obciążeń podatkowych z zatrudnienia w kierunku innych form zrównoważonych podatków;
- F. mając na uwadze, że skutki kryzysu i nadmiernej polityki konsolidacji budżetowej prowadzonej w ostatnich latach doprowadziły do niespotykanej dotąd i rosnącej rozbieżności wyników i zatrudnienia między krajami centralnymi a peryferyjnymi; mając na uwadze, że różnica w poziomie bezrobocia między krajami centralnymi a peryferyjnymi osiągnęła 10 punktów procentowych w 2012 r., podczas gdy w 2000 r. wynosiła zaledwie 3,5 p.p.; mając na uwadze, że prognozy wskazują na to, iż rozbieżność ta odnotuje w tym roku maksymalną wartość;
- G. mając na uwadze, że błędy systematyczne w prognozach gospodarczych Komisji w odniesieniu do wzrostu i bezrobocia w ostatnich latach świadczą o tym, że konieczna jest zmiana metody analizy i strategii, która umożliwi wyjście z kryzysu; mając na uwadze, że tempo konsolidacji budżetowej jest mniejsze, przy czym deflacyjny wpływ niektórych reform strukturalnych, skoncentrowanych przede wszystkim na popycie zewnętrznym, przynosi równie poważne skutki dla popytu wewnętrznego, powodując stagnację inwestycji i wzrostu oraz ograniczone tworzenie nowych miejsc pracy;
- H. mając na uwadze, że doszło do poprawy w zakresie pewnych nierówności makroekonomicznych, na przykład w obszarze konkurencyjności zewnętrznej, jednak nierówności wewnętrzne – pomiędzy państwami członkowskimi – uległy spotęgowaniu; mając na uwadze, że dowody wskazują na to, iż ujednoczona polityka oparta na popycie zewnętrznym i umniejszająca kwestię popytu wewnętrznego nie jest możliwa do realizacji w tym samym momencie we wszystkich państwach należących do strefy euro; mając na uwadze, że powoduje to zwiększenie (niedoszacowanego) negatywnego wpływu jednoczesnej realizacji programów oszczędnościowych, odbijając się na popycie wewnętrznym oraz skutkując nadmiernym uzależnieniem od popytu gospodarek państw trzecich w okresie, gdy prognozy wskazują na słabsze wyniki gospodarek wschodzących;
- I. mając na uwadze, że koncentracja na tempie i intensywności realizacji reform strukturalnych nie była symetryczna w poszczególnych państwach członkowskich, ponieważ większe wymagania niż krajom centralnym stawiano krajom peryferyjnym, co należy uznać za przyczynę pogłębienia się nierówności w generowaniu wzrostu w UE;

- J. mając na uwadze, że największym wyzwaniem stojącym w obecnej chwili przed strefą euro jest rosnąca rozbieżność społeczno-ekonomiczna między państwami członkowskimi; mając na uwadze, że poważne bezrobocie i problemy społeczne, jakie obecnie mają miejsce, mogą rozprzestrzenić się na inne państwa członkowskie poprzez handel wewnętrzny, prowadząc do degradacji kapitału ludzkiego skutkującej pogorszeniem się długoterminowej konkurencyjności międzynarodowej, co z kolei może prowadzić do pogorszenia się fundamentalnych parametrów gospodarczych całej UE; mając na uwadze, że w interesie wszystkich państw członkowskich leży zapewnienie rozwiązania problemów dotyczących bezrobocia i problemów społecznych w odpowiednim czasie i w skuteczny sposób;
- K. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich dług prywatny (gospodarstw domowych i przedsiębiorstw) przekracza 200% PKB; mając na uwadze, że zmniejszenie prywatnego zadłużenia jest szczególnie trudne w kontekście eliminacji dźwigni finansowej w sektorze publicznym; mając na uwadze, że – co niepokojące – osłabia to wzrost i możliwości tworzenia nowych miejsc pracy w UE;
- L. mając na uwadze, że MŚP stanowią trzon gospodarki unijnej, ale pozostają niepokojąco nadmiernie zadłużone i nadal muszą sobie radzić z najwyższymi kosztami kredytu oraz ograniczoną dostępnością kredytów; mając na uwadze, że mniejsze przedsiębiorstwa w krajach peryferyjnych płacą ok. 4–6 p.p. więcej za pożyczkę lub kredyt w banku niż podobne przedsiębiorstwa w centrum Europy, co stawia je w znacząco niekorzystnej sytuacji i hamuje szanse regionu na zrównoważony wzrost gospodarczy oraz tworzenie nowych miejsc pracy;
- M. mając na uwadze, że inwestycje w kształcenie i szkolenie, badania naukowe i innowacje – główne obszary wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy – w UE nadal są niższe niż inwestycje głównych partnerów gospodarczych i konkurentów UE w innych regionach świata; mając na uwadze, że produktywne inwestycje w tych obszarach są niezbędne dla zrównoważonego wyjścia z kryzysu;
- N. mając na uwadze, że spójna kombinacja polityki, łącząca politykę makroekonomiczną, politykę strukturalną, rozsądne instytucje rynku pracy, rynek pracy niedotknięty segmentacją, koordynację rokowań zbiorowych oraz dysponujące odpowiednimi zasobami systemy opieki społecznej (służące jako automatyczne mechanizmy stabilizujące) jest kluczowa dla absorbowania cyklicznych wstrząsów;
- O. mając na uwadze, że od 2010 r. narastają rozbieżności co do potencjału krajowych fiskalnych mechanizmów stabilizujących służących przeciwdziałaniu kryzysowi gospodarczemu oraz jego skutkom dotyczącym zatrudnienia i skutkom społecznym, a w państwach najmocniej dotkniętych kryzysem potencjał ten praktycznie przestał istnieć; mając na uwadze, że dochód gospodarstwa domowego, a przez to również popyt gospodarstwa domowego, jest konsekwentnie słabiej chroniony niż wcześniej, co powoduje dalsze pogłębienie recesji; mając na uwadze, że w dniu 9 lipca 2013 r. parlamentarna Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych odbyła wysłuchanie publiczne na temat „Społeczny wymiar unii gospodarczej i walutowej – europejski system świadczeń dla bezrobotnych”, w ramach którego stwierdzono, że istnieje zapotrzebowanie na automatyczne mechanizmy stabilizujące na szczeblu strefy euro;
- P. mając na uwadze, że poziom ubóstwa wzrasta w zatrważającym tempie od 2007 r., a

24,2% ludności UE jest obecnie zagrożona ubóstwem lub wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że w prawie wszystkich państwach członkowskich ograniczono wydatki na ochronę socjalną oraz mając na uwadze, że Komitet Ochrony Socjalnej ostrzega przed tym, że coraz większej liczbie ludzi zagraża ubóstwo dochodowe, ubóstwo wśród dzieci, pogłębiona deprivacja materialna oraz wykluczenie społeczne ze względu na wpływ środków konsolidacji budżetowej;

- Q. mając na uwadze, że pomimo pilnego charakteru sytuacji UE ma problem z osiągnięciem prawie każdego z celów strategii „Europa 2020” oraz mając na uwadze, że postępy w osiągnięciu celów strategii „Europa 2020” w państwach członkowskich są rozczarowujące; mając na uwadze, że zobowiązania podjęte w krajowych programach reform na rok 2013 są niewystarczające do tego, by osiągnąć większość celów na szczeblu UE;
- R. mając na uwadze, że ważne jest promowanie demokratycznej odpowiedzialności, własności i legitymacji wszystkich podmiotów zaangażowanych w europejski semestr; mając na uwadze, że właściwe zaangażowanie Parlamentu stanowi kluczową część tego procesu; mając na uwadze, że parlamenty narodowe są przedstawicielami i gwarantami praw nabytych i przeniesionych przez obywateli; mając na uwadze, że ustanowienie europejskiego semestru powinno odbywać się z pełnym poszanowaniem prerogatyw parlamentów narodowych;

WSKAŹNIKI SPOŁECZNE

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w tym roku po raz pierwszy projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia, stanowiący załącznik do rocznej analizy wzrostu gospodarczego, zawiera tablicę wyników odnoszącą się do polityki społecznej i polityki zatrudnienia, co pomoże wzmocnić monitorowanie rozwoju sytuacji w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych stanowiące element nadzoru makroekonomicznego prowadzonego w ramach europejskiego semestru; uważa, że stanowi to uznanie potrzeby wzmocnienia społecznego wymiaru unii gospodarczej i walutowej, który jest nie tylko pożądany, ale konieczny z perspektywy walki z kryzysem oraz zapobiegania poważnym rozbieżnościom społeczno-ekonomicznym w strefie euro, a przez to – z perspektywy wzmocnienia zrównoważoności strefy euro;
2. z ubolewaniem przyjmuje przy tym fakt, że wskaźniki te nie zostały określone jako wiążące, w przeciwieństwie do tablicy wyników odnoszącej się do procedury dotyczącej zakłóceń równowagi ekonomicznej; zwraca się do Komisji o zarządzenie tej sytuacji, która nie odzwierciedla potrzeby umiejscowienia makroekonomicznych i społecznych aspektów na tym samym poziomie w ramach procesu semestru europejskiego; uważa tę sytuację za szczególnie niepokojącą w kontekście narastających różnic w zakresie sytuacji społecznej i zatrudnienia w UE;
3. ubolewa, że wskaźniki dotyczące zatrudnienia i sytuacji społecznej proponowane przez Komisję są niewystarczające, aby kompleksowo objąć sytuację w zakresie zatrudnienia i spraw społecznych w państwach członkowskich; wzywa do wprowadzenia do tablicy wyników dodatkowych wskaźników, szczególnie wskaźnika ubóstwa dzieci, godnej pracy, europejskiej płacy zapewniającej utrzymanie na minimalnym poziomie, tak by właściwie ocenić sytuację społeczną w UE;

4. wzywa Komisję do wykorzystywania tabeli wyników w zakresie sytuacji społecznej nie tylko jako narzędzia analitycznego, ale również jako podstawy do opracowania konkretnych wskaźników dla państw członkowskich dotyczących tego, w jaki sposób mogą one przeciwdziałać lub zapobiegać bezrobociu, ograniczać nierówność społeczną, promować aktywne włączenie i zapobiegać dumpingowi socjalnemu, co znalazłoby następnie odzwierciedlenie w opracowaniu i realizacji wydawanych w ramach procesu europejskiego semestru zaleceń dla poszczególnych krajów na 2014 r.;
5. wzywa Radę do określenia konkretnych poziomów referencyjnych dla wskaźników zatrudnienia i sytuacji społecznej w postaci unijnej płaszczyzny ochrony socjalnej, by uruchomić w odpowiednim czasie środki aktywizacji na szczeblu UE;

Spotkania ministrów zatrudnienia i spraw społecznych państw Eurogrupy

6. podkreśla znaczenie spotkania ministrów zatrudnienia i spraw społecznych państw Eurogrupy przed szczytami państw strefy euro, które pozwala dopilnować, aby kwestie społeczne i dotyczące zatrudnienia były pełniej ujmowane w dyskusjach i decyzjach władz strefy euro oraz wnieść wkład w spotkania szefów państw i rządów strefy euro;

POTRZEBA PONOWNEGO STYMULOWANIA POPYTU WEWNĘTRZNEGO I TWORZENIA WYSOKIEJ JAKOŚCI MIEJSC PRACY POPRZEZ PRODUKTYWNE INWESTYCJE I ZWIĘKSZONĄ PRODUKTYWNOŚĆ

7. ostrzega, że jak dotąd nowa procedura dotycząca zakłóceń równowagi makroekonomicznej była uruchamiana głównie po to, aby nawoływać państwa do zwiększenia konkurencyjności i przez to przyczyniała się do presji deflacyjnej w południowej Europie, a takiego samego nacisku nie kładziono na presję inflacyjną – poprzez zwiększenie płac – w państwach, w których jest to możliwe; ostrzega, że korzystanie z tych samych narzędzi umożliwiających dążenie do wzrostu gospodarczego poprzez sektor zewnętrzny we wszystkich państwach członkowskich strefy euro ogranicza oczekiwane wyniki netto poprzez zwiększanie popytu zewnętrznego kosztem popytu wewnętrznego;
8. wzywa Komisję do bardziej ambitnej koncentracji na ponownym stymulowaniu popytu wewnętrznego, który pozostaje w stagnacji, a będzie kluczowy z perspektywy tworzenia stabilnych miejsc pracy oraz produktywności i unikania ryzyka deflacyjnego;

Pakt na rzecz zwiększenia inwestycji i produktywności w UE

9. zwraca uwagę, że choć reformy strukturalne mogą przynieść efekty w perspektywie średnio- lub długookresowej, potrzeba stymulowania unijnego popytu wewnętrznego wymaga pilnego wprowadzenia przez Komisję i Radę ambitnego i skoordynowanego planu inwestycyjnego w celu podtrzymania wzrostu i wysokiej jakości miejsc pracy w perspektywie krótkookresowej oraz zwiększenia potencjału w perspektywie średniookresowej; zauważa, że główne cele zostały już określone w strategii „Europa 2020” oraz w Pakcie na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w czerwcu 2012 r., przy czym należy podnieść finansowanie;
10. podkreśla, że w perspektywie średnio- i długookresowej konkurencyjność UE można zwiększyć przede wszystkim dzięki zwiększającym produktywność inwestycjom w

edukację, badania i rozwój oraz ciągłe innowacje; uważa, że czynniki te mogą uczynić UE preferowanym kierunkiem dla światowych przedsiębiorstw, eksporterem produktów i usług o wysokiej wartości dodanej oraz dostawcą wysokiej jakości miejsc pracy;

11. wyraża zaniepokojenie faktem, że ponad 20 państw członkowskich UE ograniczyło wydatki na edukację wyrażone względnie (jako procent PKB), przez co narażają one swój wzrost gospodarczy, potencjał w zakresie tworzenia miejsc pracy oraz konkurencyjność; zaznacza, że ograniczenie takich inwestycji zwiększy słabości strukturalne UE, zważywszy na rozbieżność między rosnącym zapotrzebowaniem na pracowników wysoko wykwalifikowanych a faktem, iż w wielu państwach członkowskich duża część siły roboczej to obecnie osoby posiadające niskie kwalifikacje;
12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r. Komisja wzywa państwa członkowskie do ochrony i promowania długookresowych inwestycji w edukację, badania i innowację oraz działania na rzecz energii i klimatu; uważa jednak, że postawiony cel jest niemożliwy do osiągnięcia ze względu na i tak już napięte budżety państw członkowskich; apeluje do Komisji o poszukiwanie i promowanie reform niezbędnych do wyłączenia inwestycji na rzecz produktywności, na przykład inwestycji w edukację oraz badania i rozwój, z celów dotyczących deficytu określonych w zasadach UE, tak aby inwestycje te zostały wyodrębnione ze względu na ich potencjał w generowaniu wzrostu gospodarczego i tworzeniu nowych miejsc pracy;
13. apeluje o bardziej zdecydowane wsparcie ze strony Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz o udostępnienie środków unijnych na potrzeby wsparcia pilnych planów inwestycyjnych; zauważa, że istnieje już mechanizm wspierania inwestycji w postaci obligacji projektowych, jednak uznaje, że słaby wzrost gospodarczy i ograniczone tworzenie nowych miejsc pracy w strefie euro stanowi dowód, iż mechanizm ten powinien być bardziej ambitny, aby mógł służyć realizacji niezbędnych publicznych i skoordynowanych inwestycji;

Fundusze europejskie

14. wskazuje, że w dobie poważnych ograniczeń budżetowych i ograniczonej zdolności sektora prywatnego do udzielania pożyczek fundusze strukturalne i Fundusz Spójności, dzięki swoim możliwościom finansowym i realizowanym celom, są istotnym narzędziem, jakim dysponują państwa członkowskie przy stymulowaniu gospodarki i przyczynianiu się do realizacji zapisanych w strategii „Europa 2020” celów dotyczących wzrostu i zatrudnienia; podkreśla w związku z tym, iż ze względu na kluczową rolę, jaką w rozwoju krajowych programów w ramach europejskiego semestru odgrywa polityka spójności, polityka ta powinna stanowić główny punkt rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2014 r.;
15. uważa, że polityka spójności ma kluczowe znaczenie z perspektywy pomocy w ograniczaniu różnic w zakresie konkurencyjności wewnętrznej oraz nierówności strukturalnych; apeluje do Komisji o pilne przeprogramowanie niewykorzystanych funduszy strukturalnych na rzecz programów zatrudniania młodzieży oraz MŚP; apeluje do Komisji, aby ta znalazła szczególne rozwiązania dla państw o bardzo wysokiej stopie bezrobocia, które będą zmuszone zwrócić fundusze unijne ze względu na problemy ze współfinansowaniem; zwraca się w tym celu do Komisji o przeanalizowanie możliwości wyłączenia udziału państw członkowskich we współfinansowaniu funduszy i programów

UE – w ramach działu 1 „Trwały wzrost” wieloletnich ram finansowych – w procesie obliczania ich deficytu strukturalnego określonego w drugim pakiecie dotyczącym zarządzania gospodarczego;

16. wzywa Komisję do zastosowania zasady koncentracji wydatków na wstępie w odniesieniu do wszystkich funduszy na lata 2014–2020 dla państw członkowskich wykazujących najwyższe poziomy bezrobocia oraz realizujących proces zasadniczej konsolidacji budżetowej, szczególnie w odniesieniu do programów na rzecz zwiększenia wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i inwestycji strategicznych;
17. uważa, że co najmniej 25% krajowych funduszy spójności powinno być w tych państwach członkowskich o najwyższym poziomie bezrobocia i ubóstwa wykorzystanych na konkretne programy realizowane w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego;

Wysokiej jakości miejsca pracy oraz godziwe płace służące zwiększaniu produktywności

18. wyraża zaniepokojenie faktem, że strategia Komisji polegająca na przywróceniu konkurencyjności UE poprzez nadmierne dostosowanie jednostkowych kosztów pracy poprzez ograniczenie płac poważnie nadwyrężyła siłę nabywczą wielu pracowników UE, obniżyła dochody gospodarstw domowych i zmniejszyła popyt wewnętrzny, przez co pogłębiła problem bezrobocia i wykluczenia społecznego, szczególnie w państwach najbardziej dotkniętych kryzysem; zauważa, że międzysektorowa polityka przywracania konkurencyjności musi uwzględniać również strategie skoncentrowane na innych kosztach produkcji, rozwoju cen oraz marżach zysku;
19. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji skierowane do krajów centralnych mających możliwość realizowania ekspansywnej polityki poprzez zwiększenie płac; wzywa Komisję do bardziej ambitnych zaleceń, które pomogą obniżyć nadmierną presję deflacyjną na południową Europę i uniknąć ryzyka pogarszających się różnic wzrostu gospodarczego i poziomu tworzenia nowych miejsc pracy w obrębie strefy euro;
20. zauważa, że Komisja w swoim projekcie wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu na 2014 r. wskazuje, że ograniczenia jednostkowego kosztu pracy oraz utrzymanie płac na umiarkowanym poziomie wpływało na rozwój cen jedynie powoli i w ograniczonym stopniu, częściowo ze względu na jednoczesne podwyżki podatków pośrednich oraz cen regulowanych spowodowane konsolidacją budżetową;
21. zauważa, że godziwe płace są ważne nie tylko z perspektywy spójności społecznej i sprawiedliwości społecznej, ale również z perspektywy utrzymania silnej gospodarki; apeluje do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego środków, które rozwiązywałyby problem nierówności i gwarantowałyby godziwe płace; wzywa państwa członkowskie do zwalczania ubóstwa pracujących poprzez realizację polityki rynku pracy mającej na celu zapewnienie osobom pracującym pensji wystarczającej na utrzymanie;
22. wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości zmniejszenia presji na płace poprzez wprowadzenie systemów płacy minimalnej, która może być różna w różnych krajach, tak aby odzwierciedlać medianę płac oraz różne poziomy produktywności; wskazuje, że taki środek może umożliwić zmniejszenie ryzyka deflacji i nierówności oraz ograniczyć nominalne różnice w konkurencyjności i nierównowagę sald na rachunku obrotów bieżących;

23. podkreśla, że jakość miejsc pracy jest kluczowa w gospodarce wymagającej specjalistycznej wiedzy, aby promować wysoką produktywność pracy oraz szybkie innowacje poprzez wykwalifikowaną, łatwo dostosowującą się do warunków i zaangażowaną siłę roboczą, która ma zapewnione normy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, poczucie bezpieczeństwa oraz rozsądne godziny pracy; uważa, że nie podkreślono tego należycie w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r. i wzywa Komisję do naprawienia tej sytuacji w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2014 r.; uważa, że – bez uszczerbku dla ustawodawstwa państw członkowskich – wytyczne polityczne powinny koncentrować się w szczególności na dostępie pracowników do podstawowych praw pracownika określonych w traktatach;

Ponowna koncentracja na zmniejszeniu zadłużenia prywatnego – jednego z czynników najbardziej spowalniających wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy w Europie

24. podkreśla, że zbyt duża konsolidacja budżetowa doprowadziła do nadmiernej koncentracji na zmniejszaniu dźwigni finansowej w sektorze publicznym, co zahamowało zmniejszanie zadłużenia sektora prywatnego; zauważa, że choć w rocznej analizie wzrostu gospodarczego podkreślono ryzyko wysokiego poziomu długu publicznego, MFW ostrzegł już, że czynnikiem najbardziej spowalniającym wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy w Europie jest tak naprawdę zadłużenie prywatne (gospodarstw domowych i przedsiębiorstw);

25. podkreśla, że zrównoważone wyjście z kryzysu wymaga skutecznych środków służących rozwiązaniu problemów nadmiernego poziomu zadłużenia, niedostatecznej wewnętrznej płynności finansowej oraz bessy inwestycyjnej; przypomina, że zrównoważoność zadłużenia prywatnego to warunek wstępny inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy; apeluje do Komisji o wprowadzenie środków umożliwiających uporządkowaną restrukturyzację zadłużenia, szczególnie gospodarstw domowym oraz MŚP;

26. ostrzega, że MŚP mają do czynienia z najwyższymi kosztami kredytu oraz coraz bardziej ograniczoną dostępnością instrumentów kredytowych; podkreśla, że w świetle znaczącego potencjału MŚP w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy oznacza to nie tylko zahamowanie wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy w UE, ale również pogłębia rozbieżności w obrębie strefy euro, ponieważ wyraźnie widoczne są niepokojące różnice kosztów pożyczek i kredytów bankowych w krajach centralnych i peryferyjnych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że uznano istotność dostępu MŚP do finansowania, i nawołuje państwa członkowskie do uczynienia dostępu MŚP do finansowania absolutnym priorytetem krajowych planów wzrostu; apeluje do państw członkowskich o zapewnianie łatwego dostępu do unijnych funduszy przeznaczonych na ten cel;

27. apeluje do Komisji o zaangażowanie się wraz z państwami członkowskimi w tworzenie rozwiązań obejmujących kredyty odnawialne finansowanych z połączenia oficjalnych i prywatnych środków lub finansowanych poprzez gwarancje wystawiane przez instytucje europejskie, takie jak Europejski Bank Inwestycyjny w celu pilnego wsparcia przywrócenia płynności gospodarstw domowym i MŚP;

28. wzywa do wzmocnienia alternatywnych źródeł finansowania sektora prywatnego, takich

jak silne banki spółdzielcze i publiczne banki rozwoju, które mogą promować kierowanie płynności do gospodarki realnej oraz odpowiednie finansowanie projektów i rozwoju;

REFORMY SŁUŻĄCE POPRAWIE JAKOŚCI UCZESTNICTWA W RYNKU PRACY

29. apeluje do Komisji, aby w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2014 r. uczyniła obowiązkowymi prezentacje krajowych planów zatrudnienia odnoszących się do ogółu społeczeństwa i młodzieży; ubolewa, że pomimo powtarzających się wezwań Parlamentu znaczna liczba państw członkowskich nie przedstawiła takich planów w 2013 r.;
30. uważa za godne ubolewania, że w swoich wytycznych na 2013 r. Rada nie uwzględniła wezwania Parlamentu do skupienia się na jakości pracy; wzywa Komisję do uwzględnienia w zaleceniach dla poszczególnych krajów opartych na rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r. jakości pracy, szkoleń, dostępu do uczenia się przez całe życie, podstawowych praw pracowników, wsparcia mobilności na rynku pracy oraz samozatrudnienia poprzez zwiększenie bezpieczeństwa pracowników;
31. podkreśla, że reformy na rynku pracy powinny być skoncentrowane na zwiększeniu wydajności i efektywności pracy, co z kolei powinno przyczynić się do poprawy konkurencyjności gospodarki UE oraz do umożliwienia zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, przy jednoczesnym rygorystycznym poszanowaniu litery i ducha europejskiego społecznego dorobku prawnego i określonych w nim zasad; uważa, że reformy rynku pracy powinny być wdrażane w sposób propagujący jakość pracy;
32. uważa, że w ramach strukturalnych reform rynku pracy należy wprowadzić wewnętrzną elastyczność w celu utrzymania zatrudnienia w czasach kryzysu gospodarczego oraz zapewnić wysoką jakość pracy i bezpieczeństwo przy zmianie miejsca zatrudnienia, systemy świadczeń dla bezrobotnych oparte na wymogach aktywizacji i powiązane ze strategiami reintegracji, których celem jest zachęcanie do podejmowania pracy przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczających dochodów, postanowienia umowne zwalczające segmentację rynku pracy, przewidywanie restrukturyzacji gospodarczej, a także zapewnić dostęp do uczenia się przez całe życie;
33. jest zaniepokojony faktem, że złagodzenie warunków umożliwiających przedsiębiorstwom wycofanie się z układów zbiorowych pracy wyższego szczebla i zmianę sektorowych układów płac skutkuje pozbawianiem wielu pracowników przysługującego im prawa do rokowań zbiorowych;
34. podkreśla znaczenie aktywnej polityki rynku pracy w bieżącym kontekście; jest zaniepokojony tym, że kilka państw członkowskich – mimo wzrostu stóp bezrobocia – ograniczyło środki budżetowe przeznaczone na finansowanie aktywnej polityki rynku pracy; apeluje do państw członkowskich o zwiększenie zakresu i skuteczności aktywnej polityki rynku pracy w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi;
35. wzywa Komisję do opracowania dostosowanej do indywidualnych potrzeb polityki służącej wspieraniu tworzenia nowych miejsc pracy dla osób długotrwale bezrobotnych, bezrobotnych osób starszych, kobiet oraz innych grup priorytetowych szczególnie dotkniętych kryzysem, takich jak imigranci oraz osoby niepełnosprawne;

Bezrobocie młodzieży

36. jest wysoce zaniepokojony, że po raz kolejny odnotowano wzrost stopy bezrobocia młodzieży; zauważa, że sytuacja bezrobotnych osób młodych jest szczególnie niepokojąca; z tego względu wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do podjęcia natychmiastowych działań; domaga się przyjęcia europejskiego paktu na rzecz zatrudnienia młodych, który wprowadziłby w życie od dawna zatwierdzone środki, przeznaczenia nowych zasobów i środków na zwalczanie bezrobocia młodzieży oraz zmniejszanie liczby młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się (NEET), z uwzględnieniem jakościowego aspektu godnej pracy z pełnym poszanowaniem podstawowych norm pracy;
37. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Radę gwarancji dla młodzieży oraz przeznaczenie 6 mld EUR na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w kolejnych wieloletnich ramach finansowych; wzywa państwa członkowskie do pilnego wdrożenia programów gwarancji dla młodzieży i efektywnego wykorzystywania dostępnych zasobów przy jednoczesnym koncentrowaniu działań na osobach w najtrudniejszej sytuacji;
38. wyraża zadowolenie, że fundusze te można wykorzystać w pierwszych dwóch latach kolejnych wieloletnich ram finansowych; podkreśla jednak, że wspomniana kwota nie jest wystarczająca na zwalczanie bezrobocia młodzieży i powinna pokryć pierwszy etap działań w tym zakresie; podkreśla, że według szacunków Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) kwota na realizację skutecznego programu walki z bezrobociem młodzieży wynosi 21 mld EUR dla samej strefy euro; wzywa Komisję do uczynienia priorytetu z gwarancji dla młodzieży oraz zwiększenia dostępnego budżetu w obiecany śródkresowym przeglądzie wieloletnich ram finansowych;
39. wzywa Komisję i Radę do zagwarantowania, aby państwa członkowskie objęte procedurą nadmiernego deficytu również dysponowały przestrzenią fiskalną pozwalającą na skorzystanie z tych środków, w szczególności poprzez tymczasowe wyłączenie współfinansowania przez państwa członkowskie środków na rzecz zwalczania bezrobocia młodzieży z naliczania nadmiernego deficytu;
40. wzywa Komisję do zaproponowania ram jakości staży, które będą obejmowały między innymi kryteria dotyczące właściwego wynagradzania, efektów szkolenia, warunków pracy, a także norm higieny i bezpieczeństwa; wzywa Komisję, państwa członkowskie i europejskich partnerów społecznych do ambitnego wdrażania sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego;

Mobilność siły roboczej

41. uważa, że zważywszy na liczbę pracowników, szczególnie młodych, opuszczających kraj pochodzenia i przenoszących się do innego państwa członkowskiego w poszukiwaniu możliwości zatrudnienia, istnieje pilna potrzeba opracowania właściwych środków mających na celu zmianę unijnych przepisów celem zagwarantowania możliwości przenoszenia uprawnień emerytalnych oraz kontynuowania świadczeń wynikających z zatrudnienia przez okres co najmniej trzech miesięcy, gdy świadczeniobiorca poszukuje pracy w innym państwie członkowskim;

42. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, by doskonalić europejski portal mobilności zawodowej (EURES) poprzez zintensyfikowanie i poszerzenie jego zakresu działań, w szczególności poprzez propagowanie mobilności młodzieży; apeluje o opracowanie wraz z państwami członkowskimi konkretnej strategii służącej temu celowi; zauważa przy tym również, że mobilność musi pozostać dobrowolna i nie może ograniczać wysiłków na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy oraz ośrodków szkolenia na miejscu;
43. zauważa, że zasadniczo ustawodawstwo dotyczące jednolitego rynku stanowi zagadnienie odnoszące się do państw UE-28, ale zważywszy na to, że potrzeba integracji jest bardziej znaczna w strefie euro, apeluje do Komisji o przeanalizowanie możliwości zaangażowania członków unii gospodarczej i walutowej w zwiększoną współpracę mającą na celu przyjęcie ustawodawstwa wspierającego mobilność pracowników w obrębie unii gospodarczej i walutowej w sposób szybszy i bardziej skuteczny (np. w odniesieniu do przenoszenia dodatkowych uprawnień emerytalnych lub przyjęcia umowy o współpracy między krajowymi agencjami zatrudnienia w państwach należących do unii gospodarczej i walutowej);

Bardziej sprawiedliwe systemy podatkowe

44. zauważa, że zwiększa się różnica dochodów pomiędzy państwami członkowskimi oraz w ich obrębie, szczególnie na południu UE oraz na jej obrzeżach; zauważa ponadto, że w wielu państwach kryzys zaostrzył długotrwałe tendencje polaryzacji płac oraz segmentacji rynku pracy, co w połączeniu z mniej redystrybucyjnymi systemami podatkowymi i systemami świadczeń nasiliło wzrost nierówności;
45. podkreśla, że wysoki – a w niektórych przypadkach rosnący – klin podatkowy, szczególnie w odniesieniu do osób o niskich zarobkach oraz osób będących drugim żywicielem rodziny, stanowi problem w znacznej liczbie państw członkowskich; zauważa przy tym, że jedynie kilka państw podjęło kroki mające na celu rozwiązanie tego problemu, zwłaszcza ze względu na ograniczony margines budżetowy;
46. jest zaniepokojony faktem, że w rocznej analizie wzrostu ekonomicznego na 2014 r. Komisja popiera dalszy wzrost podatków pośrednich, które zasadniczo są mniej progresywne niż podatki bezpośrednie; apeluje do Komisji o wzięcie pod uwagę sprawozdania Międzynarodowego Funduszu Walutowego z października 2013 r. w sprawie podatków, w którym wskazuje on, że istnieje możliwość lepszego i bardziej progresywnego nakładania podatków w celu lepszego uzasadnienia działań konsolidacyjnych, przy jednoczesnym podejmowaniu większej liczby działań w celu promowania wzrostu i osiągnięciu przy tym dodatkowych przychodów;
47. popiera apel Komisji o przesunięcie obciążeń podatkowych z zatrudnienia i sugeruje przesunięcie ich w kierunku innych form zrównoważonych podatków, takich jak ujednolicony podatek od osób prawnych, podatek od transakcji finansowych (PTF) oraz podatek od emisji dwutlenku węgla;
48. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków sprzyjających tworzeniu nowych miejsc pracy, takich jak reformy podatku związanego z zatrudnieniem, które przewidywałyby zachęty finansowe dotyczące zatrudniania, wsparcie dobrowolnego samozatrudnienia oraz promowanie działalności w sektorach strategicznych;

49. zauważa, jak ważne jest zmniejszanie opodatkowania pracy, zwłaszcza poprzez ukierunkowane tymczasowe redukcje składek na ubezpieczenie społeczne lub programy dofinansowania miejsc pracy dla nowych pracowników, w szczególności w odniesieniu do pracowników słabo opłacanych i o niskich kwalifikacjach, osób długotrwale bezrobotnych oraz innych grup znajdujących się w trudnym położeniu, przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności publicznych systemów emerytalnych w perspektywie długoterminowej;
50. podkreśla jak ważne jest podjęcie skutecznych działań, by zwalczać pracę nierejestrowaną, fikcyjne samozatrudnienie oraz oszustwa podatkowe, w szczególności w warunkach obecnej konsolidacji budżetowej, tak aby chronić pracowników oraz dochody i zapewniać zaufanie społeczne co do sprawiedliwości i skuteczności systemów podatkowych;

TENDENCJE SPOŁECZNE ORAZ STABILNOŚĆ SYSTEMÓW OCHRONY SOCJALNEJ

Należy zmniejszyć poziom ubóstwa i wykluczenia społecznego

51. jest zaniepokojony wzrostem poziomu ubóstwa we wszystkich grupach wiekowych od cyklu europejskiego semestru w 2013 r.; zauważa, że ubóstwo i wykluczenie społeczne wśród osób w wieku 18–64 lat znacznie zwiększyło się w ostatnich latach w dwóch trzecich państw członkowskich, głównie ze względu na rosnący poziom bezrobocia, coraz większą liczbę gospodarstw domowych o małej intensywności pracy oraz ubóstwo osób pracujących; zauważa, że zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym w 2012 r. było znacznie wyższe (48,8%) w przypadku osób z państw trzecich (w wieku 18–64 lat) niż w przypadku obywateli UE;
52. z zadowoleniem przyjmuje odnotowanie w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r. potrzeby zaradzenia społecznym konsekwencjom kryzysu oraz zapewnienia stabilności finansowej ochrony socjalnej; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia siatek bezpieczeństwa, zapewnienia skuteczności systemów opieki społecznej oraz inwestowania w środki zapobiegawcze; apeluje do Komisji o uwzględnienie wpływu programów dostosowań gospodarczych na postępy w osiąganiu zasadniczych celów strategii „Europa 2020” w tych państwach członkowskich, które doświadczają trudności finansowych oraz o wyrażenie zgody na zmiany mające na celu ujednoczenie programów dostosowań względem celów strategii „Europa 2020”;

Stabilne emerytury

53. odnotowuje propozycję zaleceń dla poszczególnych państw członkowskich w odniesieniu do reform emerytalnych; uważa za godne ubolewania, że zalecenia Komisji zostały opracowane bez odniesienia się do zaleceń Parlamentu ujętych w zielonej i białej księdze w sprawie emerytur; podkreśla, że reformy emerytalne wymagają spójności politycznej i społecznej i jeżeli mają zakończyć się sukcesem, muszą zostać wynegocjowane z partnerami społecznymi;
54. podkreśla potrzebę przeprowadzenia niezbędnych reform w celu zapewnienia stabilności systemów emerytalnych; uważa, że można podnieść faktyczny wiek emerytalny bez podnoszenia obowiązkowego wieku emerytalnego, poprzez ograniczenie liczby osób

wcześnie opuszczających rynek pracy; uważa, że w celu skutecznego podniesienia efektywnego wieku emerytalnego reformom emerytalnym muszą towarzyszyć strategie polityczne ograniczające dostęp do systemów wczesnych emerytur i innych możliwości wczesnego przejścia na emeryturę, mające na celu rozwój możliwości zatrudnienia osób starszych, zapewnienie dostępu do uczenia się przez całe życie, wdrożenie polityk obejmujących korzyści podatkowe oferujące zachęty do kontynuacji pracy zawodowej, a także wsparcie aktywnego starzenia się w dobrym zdrowiu;

55. jest zaniepokojony ryzykiem nieadekwatnych emerytur dla pokolenia młodych Europejczyków, którzy obecnie są bezrobotni lub mają niepewne zatrudnienie oraz którzy będą mieli do czynienia z jeszcze wyższym wiekiem emerytalnym oraz wydłużającym się okresem naliczania emerytur;

Europejskie socjalne mechanizmy stabilizujące

56. zauważa, że ochrona socjalna i polityka społeczna, w szczególności świadczenia dla osób bezrobotnych, minimalne wynagrodzenie i opodatkowanie progresywne, początkowo pomagały ograniczyć recesję i ustabilizować rynek pracy oraz konsumpcję; podkreśla jednak, że potencjał tych kluczowych gospodarczych i socjalnych mechanizmów stabilizujących został wyczerpany ze względu na politykę oszczędnościową tych państw członkowskich, w których tego typu mechanizmy stabilizujące są najbardziej potrzebne; zauważa, że dochód gospodarstwa domowego, a przez to również popyt gospodarstwa domowego, jest konsekwentnie słabiej chroniony niż wcześniej, co powoduje dalsze pogłębienie recesji;
57. podkreśla, że polityka społeczna oraz normy socjalne były szeroko wykorzystywane jako czynniki dostosowawcze w tych krajach unii gospodarczej i walutowej, które doświadczyły negatywnych wstrząsów gospodarczych; zauważa, że taka wewnętrzna dewaluacja przyniosła dramatyczne skutki społeczne dla państw opiekuńczych oraz ich obywateli, skutkując zagrożeniem społecznym w wielu państwach członkowskich;
58. uważa za godne ubolewania, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r. nie wspomniano o europejskich socjalnych mechanizmach stabilizujących; podkreśla znaczenie tego typu mechanizmu w kontekście ograniczonej swobody krajowych budżetów państw należących do unii gospodarczej i walutowej; przypomina, jak ważne są takie mechanizmy stabilizujące w radzeniu sobie z asymetrycznymi wstrząsami, w unikaniu nadmiernego wyczerpania opiekuńczości państwa, a przez to we wzmacnianiu stabilności całej unii gospodarczej i walutowej; przypomina o swoim skierowanym do Komisji apelu o stworzenie zielonej księgi w sprawie automatycznych mechanizmów stabilizujących w strefie euro;
59. zwraca się do Rady Europejskiej, by na posiedzeniu w grudniu 2013 r. określiła konkretne kroki zmierzające do budowy autentycznego filaru społecznego i polityki zatrudnienia jako części unii gospodarczej i walutowej na podstawie metody wspólnotowej oraz do dalszego opracowywania sposobów wprowadzenia europejskiego systemu świadczeń dla bezrobotnych jako automatycznego mechanizmu stabilizującego w strefie euro;

KONIECZNOŚĆ WZMOCNIENIA LEGITYMACJI DEMOKRATYCZNEJ I DIALOGU SPOŁECZNEGO

60. podkreśla, że wszystkie reformy rynku pracy powinny opierać się na wzmocnionej koordynacji dialogu społecznego na szczeblu UE;
61. podkreśla, że trojka potwierdziła, iż wysokiej jakości uczestnictwo partnerów społecznych oraz mocny dialog społeczny, również na szczeblu krajowym, są kluczowe dla sukcesu wszelkich reform oraz że – szczególnie przy reformach unii gospodarczej i walutowej – należy zwiększać udział partnerów społecznych w procesie nowego zarządzania gospodarką, zwłaszcza w europejskim semestrze; z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą pełniejszego zaangażowania partnerów społecznych w proces semestru europejskiego, m.in. w komisji dialogu społecznego przed corocznym przyjęciem rocznej analizy wzrostu gospodarczego;
62. wzywa Radę Europejską i państwa członkowskie do zapewnienia ścisłego zaangażowania parlamentów narodowych i regionalnych, partnerów społecznych, władz publicznych oraz społeczeństwa obywatelskiego w realizację i monitorowanie wytycznych polityki na mocy strategii „Europa 2020” oraz w proces zarządzania gospodarką, aby zapewnić ich poczucie odpowiedzialności; wzywa Radę Europejską i Komisję do skuteczniejszego uwzględnienia monitorowania i oceny osiągania celów w zakresie zatrudnienia, celów społecznych i celów w zakresie kształcenia, określonych w strategii „Europa 2020” w europejskim semestrze w roku 2014;
63. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

**ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI:
KONKRETNE ZALECENIA, KTÓRE RADA EUROPEJSKA MA PRZYJAĆ W
SWOICH WYTYCZNYCH POLITYKI**

Zalecenie 1: Wskaźniki społeczne

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Komisja powinna uczynić wskaźniki społeczne wiążącymi w celu niezbędnego zrównania ich z tablicą wyników procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej.

Komisja powinna uwzględnić w tablicy wyników dodatkowe wskaźniki, szczególnie wskaźnik ubóstwa dzieci, godnej pracy i europejskiej płacy zapewniającej utrzymanie na minimalnym poziomie, tak by właściwie ocenić sytuację społeczną w Europie;

Komisja powinna wykorzystywać społeczną tabelę wyników nie tylko jako narzędzie analityczne, ale również jako podstawę do opracowania konkretnych wskaźników dla państw członkowskich dotyczących tego, w jaki sposób państwa mogą przeciwdziałać lub zapobiegać bezrobociu, ograniczać nierówności społeczne, promować aktywne włączenie i zapobiegać dumpingowi socjalnemu, co znalazłoby następnie odzwierciedlenie w opracowaniu i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2014 r.;

Rada powinna określić konkretne poziomy referencyjne dla wskaźników zatrudnienia i sytuacji społecznej w postaci unijnej płaszczyzny ochrony socjalnej, by uruchomić w odpowiednim czasie środki aktywizacji na szczeblu UE;

Zalecenie 2: Eurogrupa na szczeblu ministrów zatrudnienia i spraw społecznych

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Eurogrupa powinna przed szczytami państw strefy euro odbywać spotkania na szczeblu ministrów zatrudnienia i spraw społecznych, aby lepiej uwzględnić obawy dotyczące kwestii społecznych i zatrudnienia w dyskusjach i decyzjach władz strefy euro oraz wnieść wkład w spotkania szefów państw i rządów strefy euro;

Zalecenie 3: Pakt na rzecz zwiększenia inwestycji i produktywności w UE

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Komisja powinna skoncentrować się w bardziej ambitny sposób na ponownym stymulowaniu popytu wewnętrznego, który pozostaje w stagnacji, a będzie kluczowy z perspektywy tworzenia stabilnych miejsc pracy oraz produktywności, a także z perspektywy unikania ryzyka deflacyjnego;

Komisja i Rada powinny pilnie wprowadzić ambitny skoordynowany plan inwestycyjny oraz zwiększyć poziom finansowania w celu ustabilizowania wzrostu gospodarczego oraz wysokiej jakości miejsc pracy w perspektywie krótkookresowej, a także zwiększenia potencjału w perspektywie średniookresowej, zgodnie z celami określonymi w strategii „Europa 2020” oraz w Pakcie na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia uzgodnionym w czerwcu 2012 r.

Państwa członkowskie powinny chronić i promować inwestycje w edukację, badania i innowacje. Apeluje do Komisji o poszukiwanie i promowanie reform niezbędnych do wyłączenia inwestycji na rzecz produktywności z celów dotyczących deficytu określonych w zasadach UE, tak aby je wyodrębnić ze względu na ich potencjał w generowaniu wzrostu gospodarczego i tworzeniu nowych miejsc pracy;

Zobowiązania określone w krajowych programach reform na rok 2014 muszą być wystarczające do tego, by osiągnąć cele strategii „Europa 2020”.

Państwa członkowskie powinny planować skuteczniejsze wykorzystanie swoich budżetów krajowych na rzecz osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”.

Fundusze europejskie

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Ze względu na kluczową rolę, jaką w rozwoju krajowych programów w ramach europejskiego semestru odgrywa polityka spójności, polityka ta powinna stanowić główny punkt rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2014 r.; Komisja powinna zagwarantować, że na realizację celów określonych w ramach strategii „Europa 2020” zostanie przeznaczona odpowiednia ilość unijnych funduszy;

Komisja powinna pilnie dokonać przeprogramowania niewykorzystanych funduszy strukturalnych na rzecz programów zatrudniania młodzieży oraz MŚP. Apeluje do Komisji, aby ta znalazła szczególne rozwiązania dla państw o bardzo wysokiej stopie bezrobocia, które ze względu na problemy dotyczące współfinansowania będą zmuszone zwrócić fundusze unijne; W tym kontekście zwraca się do Komisji o przeanalizowanie możliwości wykluczenia udziału państw członkowskich we współfinansowaniu funduszy i programów UE – w ramach działu 1 „Trwały wzrost” wieloletnich ram finansowych – w procesie obliczania deficytu strukturalnego określonego w drugim pakiecie dotyczącym zarządzania gospodarczego;

Komisja powinna zastosować zasadę koncentracji wydatków na wstępie w odniesieniu do wszystkich funduszy na lata 2014–2020 dla państw członkowskich wykazujących najwyższe poziomy bezrobocia oraz realizujących proces zasadniczej konsolidacji budżetowej, szczególnie w odniesieniu do programów na rzecz zwiększenia wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i inwestycji strategicznych;

Co najmniej 25% krajowych środków spójnościowych powinno być w tych państwach członkowskich o najwyższym poziomie bezrobocia i ubóstwa wykorzystanych na konkretne programy realizowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

Zalecenie 4: Wysokiej jakości miejsca pracy oraz godziwe pensje w celu zwiększenia produktywności

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Jednostkowe koszty pracy, koszty produkcji oraz marża zysku

Komisja Europejska powinna zauważyć, że przywracanie europejskiej konkurencyjności w oparciu o nadmierne dostosowanie jednostkowych kosztów pracy poprzez ograniczenie płac spowodowało poważne nadwyżenie siły nabywczej wielu pracowników UE, obniżyło dochód gospodarstw domowych, zmniejszyło popyt wewnętrzny, przez co pogłębiło problem bezrobocia i wykluczenia społecznego, szczególnie w państwach najbardziej dotkniętych kryzysem; Zwraca się do Komisji o naprawienie tej sytuacji.

Międzysektorowa polityka przywracania konkurencyjności musi uwzględniać również strategię dotyczące innych kosztów produkcji, rozwoju cen oraz marży zysku;

Komisja powinna dążyć do bardziej zrównoważonego wyjścia z kryzysu i ambitnie podchodzić do zaleceń dla krajów centralnych, które dysponują przestrzenią do realizowania ekspansywnej polityki poprzez podnoszenie zarobków, co pozwoliłoby obniżyć nadmierną presję deflacyjną na południową część Europy i pomogłoby uniknąć ryzyka pogłębiających się nierówności wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w strefie euro;

Komisja powinna zauważyć, że obecna strategia zwiększania konkurencyjności zewnętrznej, przyczyniająca się do jednoczesnej presji deflacyjnej na wszystkie państwa strefy euro, zmniejsza do minimum prognozowane wyniki netto w kontekście popytu zewnętrznego osiąganego kosztem popytu wewnętrznego;

Zarobki i godziwe płace

Komisja powinna przedstawić wniosek dotyczący środków, które rozwiązywałyby problem nierówności i gwarantowałyby godziwe płace. Wzywa państwa członkowskie do zwalczania

ubóstwa wśród osób pracujących poprzez realizację takiej polityki rynku pracy, która dąży do zapewnienia osobom pracującym pensji wystarczającej na utrzymanie, co jest ważne nie tylko z perspektywy spójności społecznej i sprawiedliwości społecznej, ale także z perspektywy utrzymywania silnej gospodarki.

Komisja powinna przeanalizować możliwość zmniejszenia presji na pensje poprzez systemy płacy minimalnej, która mogłaby być różna w różnych państwach, tak aby odzwierciedlać medianę zarobków i różne poziomy produktywności, co pozwoliłoby ograniczyć ryzyko deflacyjne, zmniejszyć nierówności, ograniczyć konkurencyjność w wymiarze nominalnym oraz nierównowagę sald na rachunku obrotów bieżących;

Jakość miejsc pracy

Zaleca położenie w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2014 r. większego nacisku na jakość miejsc pracy, która jest kluczowa w gospodarce wymagającej specjalistycznej wiedzy, aby promować wysoką produktywność pracy oraz szybkie innowacje w oparciu o wykwalifikowaną, łatwo dostosowującą się do warunków i zaangażowaną siłę roboczą, która ma zapewnione normy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz poczucie bezpieczeństwa, a także rozsądne godziny pracy; Wytyczne polityczne powinny koncentrować się w szczególności na dostępie pracowników do podstawowych praw pracownika określonych w traktatach, bez uszczerbku dla ustawodawstwa państw członkowskich;

Zwalczanie istnienia i rozpowszechniania niepewnych warunków zatrudnienia i fikcyjnego samozatrudnienia oraz dopilnowanie, aby osoby zatrudnione na umowach tymczasowych lub na niepełny etat oraz osoby prowadzące działalność na własny rachunek miały odpowiednią ochronę socjalną i dostęp do szkoleń;

Zapewnienie skutecznego egzekwowania przepisów dyrektywy ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy;

Zalecenie 5: Ponowna koncentracja na zmniejszeniu zadłużenia prywatnego będącego jednym z czynników najbardziej spowalniających wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy w Europie

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Komisja powinna zauważyć, że zmniejszanie prywatnego zadłużenia jest hamowane nadmierną koncentracją na ograniczaniu długu publicznego; wzywa do bardziej zrównoważonego podejścia wobec unikania czynnika najbardziej spowalniającego wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy w Europie;

Państwa członkowskie i Komisja powinny wypracować środki umożliwiające uporządkowaną restrukturyzację zadłużenia, szczególnie gospodarstwom domowym i MŚP, w celu zapewnienia zrównoważoności zadłużenia prywatnego, która stanowi warunek wstępny inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy;

Nalega, aby Komisja i państwa członkowskie uczyniły z dostępu MŚP do finansowania absolutny priorytet w swoich krajowych planach na rzecz wzrostu; apeluje do państw członkowskich o zapewnianie łatwego dostępu do europejskich funduszy przeznaczonych na ten cel;

Komisja powinna wraz z państwami członkowskimi zaangażować się w tworzenie rozwiązań obejmujących kredyty odnawialne finansowanych z połączenia oficjalnych i prywatnych środków lub finansowanych poprzez gwarancje wystawiane przez instytucje europejskie, takie jak Europejski Bank Inwestycyjny, w celu wsparcia pilnego przywrócenia płynności gospodarstwom domowym i MŚP;

Wzywa do wzmocnienia alternatywnych źródeł finansowania sektora prywatnego, takich jak

silne banki spółdzielcze i publiczne banki rozwoju, które mogą promować kierowanie płynności do gospodarki realnej oraz odpowiednie finansowanie projektów i rozwoju;

Zalecenie 6: Reformy służące poprawie jakości uczestnictwa w rynku pracy

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Krajowe plany zatrudnienia dotyczące ogółu społeczeństwa i młodzieży

Komisja powinna w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2014 r. uczynić obowiązkowymi prezentacje krajowych planów zatrudnienia odnoszących się do ogółu społeczeństwa i młodzieży;

Komisja powinna uwzględnić w zaleceniach dla poszczególnych krajów opartych na rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r. jakość pracy, szkolenia, dostęp do uczenia się przez całe życie, podstawowe prawa pracowników, wsparcie mobilności na rynku pracy oraz samozatrudnienie poprzez zwiększenie bezpieczeństwa pracowników;

Reformy rynku pracy oraz aktywna polityka rynku pracy

W reformach na rynku pracy należy koncentrować się na zwiększeniu wydajności i efektywności pracy w celu poprawy konkurencyjności gospodarki UE oraz umożliwienia zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy, przy jednoczesnym rygorystycznym poszanowaniu litery i ducha europejskiego społecznego dorobku prawnego i określonych w nim zasad; Reformy na rynkach pracy powinny być wdrażane w sposób propagujący jakość miejsc pracy;

W ramach strukturalnych reform rynku pracy należy wprowadzić wewnętrzną elastyczność w celu utrzymania zatrudnienia w czasach kryzysu gospodarczego oraz zapewnić wysoką jakość miejsc pracy i bezpieczeństwo przy zmianie miejsca zatrudnienia, systemy świadczeń dla bezrobotnych oparte na wymogach aktywizacji i powiązane ze strategiami reintegracji, których celem jest zachęcanie do podejmowania pracy przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczających dochodów, postanowienia umowne mające na celu zwalczanie segmentacji rynku pracy, przewidywanie restrukturyzacji gospodarczej, a także zapewnić dostęp do uczenia się przez całe życie;

Państwa członkowskie powinny unikać tworzenia firmom warunków do rezygnacji z układów zbiorowych pracy wyższego szczebla i zmiany sektorowych porozumień dotyczących płac, skutkujących pozbawianiem wielu pracowników przysługującego im prawa do rokowań zbiorowych;

Państwa członkowskie powinny zwiększyć zakres i skuteczność aktywnej polityki rynku pracy w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi;

Przeciwdziałanie niedopasowaniu umiejętności

Poprawa kontrolowania potrzeb w zakresie umiejętności w określonych sektorach lub regionach oraz jak najszybsze zaradzenie niedopasowaniu tych umiejętności.

Komisja i państwa członkowskie powinny ze sobą współpracować w zakresie opracowywania unijnej panoramy umiejętności w celu całościowego zobrazowania potrzeb UE w zakresie umiejętności.

Promowanie współpracy i synergii pomiędzy sektorem kształcenia i szkolenia a przedsiębiorstwami w celu przewidzenia potrzeb w zakresie umiejętności oraz dostosowania systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, tak aby wyposażyć siłę roboczą w niezbędne umiejętności oraz ułatwić przechodzenie od etapu kształcenia i szkolenia do pracy;

Promowanie dostępu do uczenia się przez całe życie na rzecz wszystkich grup wiekowych, nie tylko poprzez formalne uczenie się, lecz także poprzez rozwój pozaformalnego i nieformalnego uczenia się.

Ustanowienie do roku 2015 systemu walidacji pozaformalnego i nieformalnego uczenia się w odniesieniu do europejskich ram kwalifikacji;

Bezrobocie młodzieży

Domaga się przyjęcia europejskiego paktu na rzecz zatrudnienia młodych, który wprowadziłby w życie od dawna zatwierdzone środki oraz przeznaczenia nowych zasobów i środków na zwalczanie bezrobocia młodzieży, zmniejszanie liczby młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się (NEET), z uwzględnieniem jakościowego aspektu godnej pracy z pełnym poszanowaniem podstawowych norm pracy;

Państwa członkowskie powinny pilnie wdrożyć programy gwarancji dla młodzieży i efektywnie wykorzystywać dostępne zasoby, koncentrując działania na osobach w najtrudniejszej sytuacji.

Komisja i państwa członkowskie powinny zwiększyć finansowanie gwarancji dla młodzieży zgodnie z szacunkami Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), z których wynika, że w samej strefie euro potrzeba 21 mld EUR na realizację skutecznego programu zwalczania bezrobocia młodzieży. Wzywa Komisję do uczynienia priorytetu z gwarancji dla młodzieży w kontekście zwiększenia dostępnego budżetu w obiecany śródkresowym przeglądzie wieloletnich ram finansowych;

Komisja i Rada powinny rozważyć rozwiązanie dopuszczające dysponowanie również przez państwa członkowskie objęte procedurą nadmiernego deficytu przestrzenią fiskalną pozwalającą na skorzystanie z tych środków, w szczególności poprzez tymczasowe wyłączenie współfinansowania przez państwa członkowskie środków na rzecz zwalczania bezrobocia młodzieży z naliczania nadmiernego deficytu;

Komisja powinna zaproponować ramy jakości staży, które będą obejmowały między innymi kryteria dotyczące właściwego wynagradzania, efektów szkolenia, warunków pracy, a także norm higieny i bezpieczeństwa; wzywa Komisję, państwa członkowskie i europejskich partnerów społecznych do ambitnego wdrażania sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego;

Osoby starsze oraz osoby długotrwale bezrobotne

Państwa członkowskie powinny stworzyć możliwości zatrudnienia dla osób starszych, gwarantując dostęp do uczenia się przez całe życie, wprowadzając politykę podatkową zachęcającą do kontynuowania pracy zawodowej oraz wspierając aktywne starzenie się w dobrym zdrowiu;

Długotrwale bezrobotni powinni być wspierani poprzez tworzenie miejsc pracy i zintegrowane podejścia oparte na aktywnym włączaniu, w tym pozytywne aktywizujące zachęty, jak np. indywidualne poradnictwo oraz programy „praca zamiast zasiłku”, odpowiednie systemy świadczeń oraz dostęp do usług wysokiej jakości w celu ułatwienia im odbudowywania więzi z rynkiem pracy i uzyskania dostępu do miejsc pracy wysokiej jakości;

Kobiety

Komisja powinna kłaść większy nacisk na zdecydowane zwiększanie udziału kobiet w rynku pracy, który jest kluczowy dla osiągnięcia celu w zakresie zatrudnienia określonego w ramach strategii „Europa 2020”; apeluje o środki, takie jak przystępna cenowo opieka i opieka nad dziećmi, odpowiednie programy urlopów macierzyńskich, ojcowskich i rodzicielskich oraz elastyczność czasu i miejsca pracy;

Państwa członkowskie powinny szanować i promować równość płci w ramach polityki krajowej i krajowych programów reform;

Inne grupy priorytetowe

Państwa członkowskie powinny uwzględnić w swoich krajowych programach reform kluczowe środki dotyczące zatrudnienia i włączenia społecznego przyjęte w ramach europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych. Apeluje do Komisji Europejskiej o to, aby środki te stanowiły część jej zaleceń dla poszczególnych krajów w 2014 r.

Apeluje o włączenie mniejszości do priorytetów rocznej analizy wzrostu gospodarczego na

2014 r., których udział w rynku pracy jest kluczowy dla osiągnięcia celu w zakresie zatrudnienia określonego w ramach strategii „Europa 2020”; Apeluje do Komisji i państw członkowskich o przeciwdziałanie niskiemu poziomowi uczestnictwa w rynku pracy osób należących do mniejszości (np. romskiej).

Zalecenie 7: Poprawa dobrowolnej mobilności pracowników

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Komisja, mając na uwadze liczbę pracowników – szczególnie młodych – opuszczających kraj pochodzenia i przenoszących się do innych państw UE w poszukiwaniu możliwości zatrudnienia, powinna opracować odpowiednie środki służące zmianie prawa unijnego w celu zagwarantowania możliwości przenoszenia uprawnień emerytalnych oraz zapewnienia kontynuacji świadczeń wynikających z zatrudnienia przez co najmniej trzy miesiące, podczas których osoba poszukuje pracy w innym państwie członkowskim;

Doskonalenie europejskiego portalu mobilności zawodowej (EURES) poprzez zintensyfikowanie i poszerzenie jego zakresu działań, w szczególności poprzez propagowanie mobilności młodzieży; apeluje o opracowanie w tym celu konkretnej strategii, w ramach której wraz z państwami członkowskimi należy podkreślać, że mobilność musi pozostać dobrowolna, a działania mające na celu tworzenie miejsc pracy i ośrodków szkoleniowych na miejscu nie mogą być przez to w żaden sposób ograniczane;

Komisja powinna poszukiwać możliwości zaangażowania państw członkowskich należących do unii gospodarczej i walutowej w zwiększoną współpracę mającą na celu przyjęcie ustawodawstwa sprzyjającego mobilności pracowników w obrębie unii gospodarczej i walutowej w sposób szybszy i bardziej skuteczny (np. przepisów w sprawie przenoszenia dodatkowych uprawnień emerytalnych lub przyjęcia umowy o współpracy między krajowymi agencjami zatrudnienia państw należących do unii gospodarczej i walutowej).

Zalecenie 8: W kierunku bardziej sprawiedliwych systemów podatkowych

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Państwa członkowskie powinny reformować podatki w celu zmniejszenia presji na osoby o niskich zarobkach oraz osoby będące drugim żywicielem rodziny, które to podatki według Komisji pozostają wysokie i wykazują tendencję rosnącą;

Komisja powinna wziąć pod uwagę sprawozdanie Międzynarodowego Funduszu Walutowego z października 2013 r. w sprawie podatków, w którym wskazuje on na istniejącą możliwość lepszego i bardziej progresywnego nakładania podatków w celu zwiększania uzasadnienia działań konsolidacyjnych, przy jednoczesnym podejmowaniu większej liczby działań w celu promowania wzrostu i osiągnięciu przy tym dodatkowych przychodów;

Państwa członkowskie powinny przesunąć obciążenia podatkowe z zatrudnienia w kierunku innych form zrównoważonych podatków, takich jak ujednolicony podatek od osób prawnych, podatek od transakcji finansowych (PTF) oraz podatek od emisji dwutlenku węgla;

Państwa członkowskie powinny przyjąć środki sprzyjające tworzeniu nowych miejsc pracy, takie jak reformy podatku związanego z zatrudnieniem, które przewidywałyby zachęty finansowe dotyczące zatrudniania, wsparcie dobrowolnego samozatrudnienia oraz promowanie działalności w sektorach strategicznych;

Należy zmniejszyć opodatkowanie pracy, a zwłaszcza stosować ukierunkowane tymczasowe redukcje składek na ubezpieczenie społeczne lub programy dofinansowania miejsc pracy dla nowych pracowników, w szczególności w odniesieniu do pracowników słabo opłacanych i o niskich kwalifikacjach, osób długotrwale bezrobotnych oraz innych grup znajdujących się w trudnym położeniu, a jednocześnie dbać o stabilność publicznych systemów emerytalnych w perspektywie długoterminowej;

Zwalczanie pracy nierejestrowanej, fikcyjnego samozatrudnienia oraz oszustw podatkowych, w szczególności w warunkach obecnej konsolidacji budżetowej, tak aby chronić pracowników oraz dochody i zapewniać zaufanie społeczne co do sprawiedliwości i skuteczności systemów podatkowych; Przekształcenie nieformalnej i niezarejestrowanej pracy w legalne zatrudnienie, między innymi poprzez zwiększenie uprawnień inspekcji pracy.

Zalecenie 9: Należy zmniejszyć poziom ubóstwa i wykluczenia społecznego

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Państwa członkowskie powinny wzmocnić siatki bezpieczeństwa i zapewnić skuteczność systemów opieki społecznej oraz inwestować w środki zapobiegawcze;

Apeluje do Komisji o uwzględnienie wpływu programów dostosowań gospodarczych na postępy w osiąganiu zasadniczych celów strategii „Europa 2020” w tych państwach członkowskich, które doświadczają trudności finansowych oraz o uzgodnienie zmian mających na celu ujednoczenie programów dostosowań względem celów strategii „Europa 2020”;

Zalecenie 10: Stabilne emerytury

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Komisja i państwa członkowskie powinny stosować się do zaleceń Parlamentu zawartych w zielonej i białej księdze w sprawie emerytur;

Reformy emerytalne wymagają spójności politycznej i społecznej i mogą zakończyć się sukcesem jedynie wtedy, gdy zostaną wynegocjowane z partnerami społecznymi;

Aby zagwarantować stabilność systemów emerytalnych: można podnieść faktyczny wiek emerytalny bez podnoszenia obowiązkowego wieku emerytalnego poprzez ograniczenie liczby osób wcześniej opuszczających rynek pracy; uważa, że w celu skutecznego podniesienia efektywnego wieku emerytalnego reformom systemów emerytalnych muszą towarzyszyć strategie polityczne ograniczające dostęp do systemów wczesnych emerytur i innych możliwości wczesnego przejścia na emeryturę, mające na celu rozwój możliwości zatrudnienia osób starszych, zapewnienie dostępu do uczenia się przez całe życie, wdrożenie polityk obejmujących korzyści podatkowe zachęcające do kontynuacji pracy zawodowej, a także wsparcie aktywnego starzenia się w dobrym zdrowiu;

Zalecenie 11: Europejskie społeczne mechanizmy stabilizujące

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Polityka społeczna oraz normy socjalne nie mogą być wykorzystywane jako czynniki dostosowawcze w krajach unii gospodarczej i walutowej doświadczających negatywnych wstrząsów gospodarczych;

Komisja powinna stworzyć zieloną księgę w sprawie automatycznych mechanizmów stabilizujących w strefie euro, aby pomóc w przeciwdziałaniu asymetrycznym wstrząsom, unikaniu wyczerpania opiekuńczości państwa oraz wzmocnieniu przez to stabilności całej unii gospodarczej i walutowej;

Zwraca się do Rady Europejskiej, by na posiedzeniu w grudniu określiła konkretne kroki zmierzające do budowy autentycznego filaru społecznego i polityki zatrudnienia jako części unii gospodarczej i walutowej na podstawie metody wspólnotowej oraz do dalszego opracowywania sposobów wprowadzenia europejskiego systemu świadczeń dla bezrobotnych jako automatycznego mechanizmu stabilizującego w strefie euro

Zalecenie 12: Konieczność wzmocnienia legitymacji demokratycznej i dialogu społecznego

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityki przyjmowane przez Radę

Europejską w oparciu o roczną analizę wzrostu gospodarczego powinny mieć na celu:

Wszystkie reformy rynku pracy powinny opierać się na wzmocnionej koordynacji dialogu społecznego na szczeblu UE;

Zagwarantowanie i wzmocnienie wysokiej jakości uczestnictwa partnerów społecznych oraz mocnego dialogu społecznego, również na szczeblu krajowym, jest kluczowe dla sukcesu wszelkich reform, a – szczególnie w reformach unii gospodarczej i walutowej – należy zwiększyć udział partnerów społecznych w procesie nowego zarządzania gospodarką, zwłaszcza w europejskim semestrze

Wdrożenie propozycji Komisji dotyczącej zwiększonego zaangażowania partnerów społecznych w proces semestru europejskiego, m.in. w komisji dialogu społecznego przed corocznym przyjęciem rocznej analizy wzrostu gospodarczego;

Rada Europejska i państwa członkowskie powinny zapewnić ścisłe zaangażowanie parlamentów narodowych i regionalnych, partnerów społecznych, władz publicznych oraz społeczeństwa obywatelskiego w realizację i monitorowanie wytycznych politycznych na mocy strategii „Europa 2020” oraz w proces zarządzania gospodarką, aby zapewnić ich poczucie odpowiedzialności;

Rada Europejska i Komisja powinny skuteczniej włączyć monitorowanie i ocenę osiągania celów w zakresie zatrudnienia, celów społecznych i celów w zakresie kształcenia, określonych w strategii „Europa 2020”, w europejski semestr w 2014 r.;